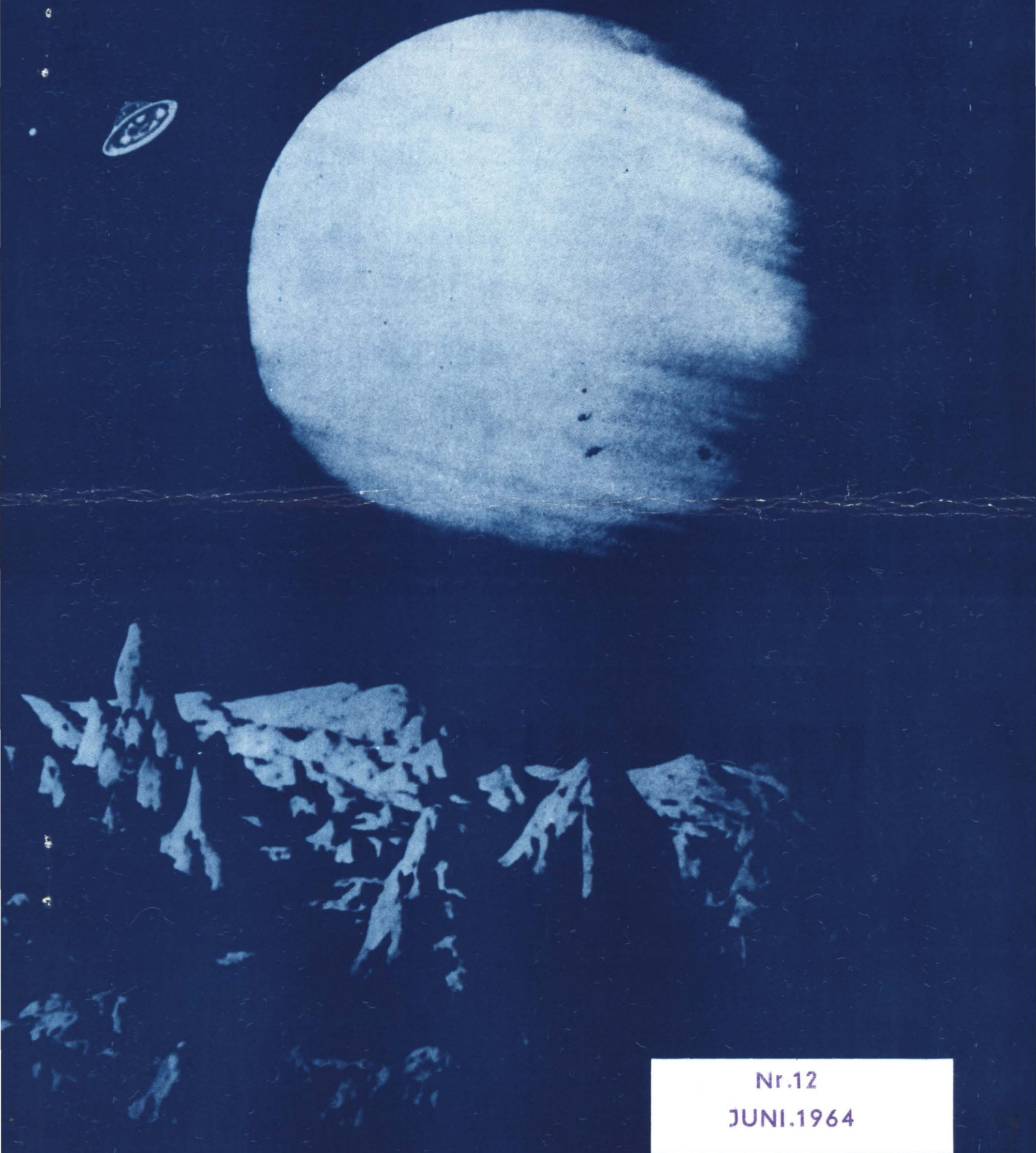

TID OCH RUM

Nr.12
JUNI.1964

På nytt möter vi en ny sommar, vilken vi hoppas skall bli både varm och lång. Mest kanske man önskar att den bliver molnfri och det av ett speciellt skäl. De flygande objekten! Läser man i den rika skörden av utländska tidningar förvånas man över att "de riktiga och bevisförande" rapporterna ökar för var månad, samtidigt som "bortförklaringarna" minskar från s.k. s.k. högre ort. NICAP meddelar att det ser ut att ljusna på UFO-fronten - programmen i TV om dessa objekt blir mera sakliga och sändes nu varje vecka från flera stationer i USA. Allmänhetens inställning till problemet har blivit en annan och börjar mer och mer sysselsätta de ännu ej "UFO-frälsta". Ja, det är en helt naturlig utveckling sedd från vår synpunkt. Det går ej i längden att undertrycka sanningen om dessa farkoster och dess besättningar. Skulle myndigheterna i fortsättningen ha för avsikt att fortfarande förneka dess existens kommer de att få det rätt så besvärligt med att finna nya bortförklaringar. De kommer att få "skrika" mycket högre för varje dag för att till slut inse att sanningen kan aldrig förtryckas i längden.

Till slut bryter den alla barriärer och tystnar alla falska röster. Den tiden ligger mycket nära och man måste med all rätt ställa frågan: ÄR VI BEREDDA ATT MÖTA DEN DAGEN? Bör inte vi som "tror" i tid klargöra för oss de konsekvenser vi måste dra av detta såväl ETISKT och MORALISKT som RELIGIÖST. Har vi inte en hel massa frågor att ställa till oss själva i vad som avser vår inställning till våra medmänniskor och vårt "sätt" att VARA MÄNNISKAN? "Ger" vi verkligen något och är vi tacksamma och ödmjuka för allt som vi får helt kostnadsfritt av en Skapare och hans frikostiga NATUR? Vi tager det som en självklar sak att vi skall "bara ha och taga emot". Resultatet: Ja, vi behöver bara kasta en blick på vår oroliga värld - hetsade och rädda människor - svältande befolkningsgrupper - krigshärjade länder - ett uppväxande ungt släkte som fostras och upplever "vår värld" för att senare intaga våra platser i samhället. Skall det gå så långt att innevånare "utifrån" måste komma och "taga oss i kragen" för att få oss att inse vårt ANSVAR mot Jorden och dess befolkning och mot hela UNIVERSUM.

Värderade ToR-läsare, jag och redaktionen önskar Eder en underbar sommar fylld av avkoppling och glädje. Men då ni har det som bäst - ägna en tanke åt vårt universum och dess befolkning - ägna så dig själv en tanke och du skall förstå varför vi ej upplever den värld som vi alla innerst inne önskar och ser fram emot. Det är ju till sist på oss själva det beror.

Eric Nordquist

0-0-0-0-0-0

I detta nummer:

Sid. nr

Utdrag ur en artikel av Jacques Vallee	240
Ett oväntat svar	244
Invånare i Californien ser mystiska ljussken	245
Läkare anser födelsedefekternas orsak vara radioaktivt ...	246
Det börjar leva på Venus	247
Färre förlöjliganden	247
Föreningssidan	248
Vetenskapen och UFO	249
Min upptäckt kommer att bevisa Adamskis påståenden	250
Fientliga rymdresenärer	251
Har Ni sett denna man?	251
Sen sist	252
Nattlig skräcksyn söder om Älvsbyn bevisar tecrin om	253
En vattenpelare, 800 meter hög, rapporterad	255
Dykningar efter en störtad UFO	256
Oidentifierade flygande föremål	257

Om vi samlar ihop en generalförteckning som omfattar åtskilliga tusen vittnesuppgifter, hela det material som har publicerats eller överlämnats till de viktigaste undersökningskommissionerna, och om vi gör jämförelser inom detta material och företar en allvarlig kritisk studie, kan vi urskilja flera stora "faser" i tefatsfenomenets historia.

Från år 1947 till 1950 sågs föremål (eller synbilder tolkade som föremål) som befann sig på höga höjder. Dessa iakttagelser gjordes i allmänhet av flygspecialister eller flygare och understöddes av de mycket omdiskuterade fall där man fått in föremålen på radar. 1950 hade vi den första stora vågen över Förenta Staterna tillsammans med en topp i frekvensen av iakttagelser i Spanien och Nordafrika. 1952 uppträdde en andra amerikansk våg (sammanfallande med en ny ökning i Frankrike) och den satte igång de första stora kontroverserna bland personer i officiell ställning, vetenskapsmän och i pressen. 1954 hade vi den stora franska våg, vilken utgör höjdpunkten på hela tefatsfenomenets historia, och som yppar fenomenet för oss i dess mest häpnadsväckande aspekt, genom att en stor majoritet av iakttagelserna gällde föremål på måttlig eller låg höjd eller till och med på marken. Efter detta år tycks fenomenet ha behållit sin vartannat-årsmönster - med undantag för den plötsliga höjdpunkten oktober-november 1957 - men aktiviteten visar en klar minskning, och iakttagelser i närheten av markytan har blivit sällsynta.

FÖRTECKNING ÖVER IAKTTAGELSER AV OKÄNDA FÖREMÅL ÅTFÖLJDA AV "PILOTER"

		antal
18 maj 1909, Caerphilly, England bevitnat av Lethbridge	2 varelser, främmande språk	2
1921, Marseilles, Frankrike	2 personer i dykardräkt (bortförande av människor?)	2
23 juli 1950, Guyancourt, Frankrike	2 varelser, 1.70 m långa	2
30 juni 1952, Hasselbach, Tyskland bevitnat av O. och G. Linke	2 män, iklädda metallklädnad i ett stycke undersökte mylla, en av dem hade ett slags blytt- lampa på bröstet.	2
12 sept. 1952, Flatwood, England bevitnat av Fru K. May	Rött monster, 3 meter högt spydde eld, släppte ut äcklig ång	1
15 okt. 1952, Le Vigan, Frankrike	Maskerade figurer i hjälm	2
16 nov. 1952, Castel-Frc., Italien bevitnat av Nelle Ferrari	3 män, klädda i gummi	3
12 sept. 1953, Brovst, Tyskland	2 människoliknande varelser, vilkas lemmar lyste med gyllene ljus, grova och kalla som fiskskal.	2
20 aug. 1954, Oeydalen, Norge bevitnat av A Solvang och E Jacobsen	Pilot ritar tecken på en pappersbit	1
sept. 1954, Lugrin, Frankrike bevitnat av Elise Blanc	2 små varelser, 1.20 m höga silverliknande kläder, grym- tade som grisar	2
10 sept. 1954, Otton, Frankrike bevitnat av medlem av fullmäktige	"En flygare steg in i tefatet och flög sin väg"	1
10 sept. 1954, Mouriéras, Frankrike	En varelse av medellängd, iklädd	1

	hjälm utan öronöppningar, närmar sig vänligt under det han gestikulerar med en arm över huvudet, omfamnar vittnet och skakar hand.	
10 sept. 1954, Quarouble, Frankrike, bevittnat av de Wilde	2 varelser i mycket stor "dykar- dräkt" utan ärmor, mindre än 1 meter långa	2
17 sept. 1954, Cénon-Voun, Frankrike, bevittnat av Y. David	Mycket liten man i "dykardräkt" stryker vittnets arm, utstöter o- begripliga, icke-mänskliga ljud.	1
19 sept. 1954, Oberdorff, Frankrike, bevittnat av Paul och Moll	Silhuett av en figur	1
20 sept. 1954, Santa Maria, Azorerna, bevittnat av Watchman	Pilot, obegripligt språk	1
22 sept. 1954, Diges-Jolive, Frankrike, bevittnat av frö- ken Finn	Man av medellängd	1
24 sept. 1954, Sierra Gardunha, Portugal	2 "aluminiummän" 2.50 meter långa inbjöd med tecken vittnet att komma in i deras maskin.	2
26 sept. 1954, Chabuil, Frank- rike, bevittnat av fru Lebaeuf	Liten man i "dykardräkt" 1.00 -1.10 meter lång, tycktes iklädd genom- skinligt, plastiskt material; otyd- ligt huvud; ögon större än mänsk- liga ögon.	1
27 sept. 1954, Figeac, Frank- rike, bevittnat av barn	"en okänd"	1
27 sept. 1954, Perpignau, Frank- rike	2 varelser	2
27 sept. 1954, Prémanon, Frank- rike, bevittnat av ett barn med namnet Romand	Fantomer i plåt	2
28 sept. 1954, Bouzais, Frank- rike, bevittnat av Mercier	3 män	3
1 okt. 1954, Jussey, Frankrike bevittnat av två ungdomar	2 män, "iklädda helt i vitt och mycket långa, kom ut från tefatet och gjorde tecken"	2
2 okt. 1954, Jonches, Frankrike	2 människoliknande varelser	2
3 okt. 1954, Bressuire, Frank- rike, bevittnat av Angelo G.	Småväxt varelse, iklädd "dykar- dräkt"	1
3 okt. 1954, Vron, Somme, Frank- rike, bevittnat av Devoisin	Man iklädd "dykardräkt"	1
4 okt. 1954, Chaleix, Frankrike bevittnat av Garreau	2 normala män i khaki-overaller, talade ett okänt språk; handskakning	2
4 okt. 1954, Vil-Tilleul, Frank- rike, bevittnat av Bertiaux	En okänd	1
5 okt. 1954, Mertrud, Frankrike bevittnat av A. Narcy	En hårig dvärg	1
5 okt. 1954, Roverbella, Ita- lien, bevittnat av en fiskare	En individ klädd i rött, okänt språk	1
5 okt. 1954, Loctudy, Frank- rike	En hårig "marsinvånare", 1.20 m lång, rörde vid vittnets arm.	1

7 okt. 1954, Hennezis, Frankrike bevittnat av Lanselle	2 varelser	2
7 okt. 1954, Suippe, Frankrike bevittnat av M. Roy m.fl.	Liten mörk skepnad, som rörde sig omkring	1
9 okt. 1954, Huy, Belgien bevittnat av en postman	Silhuetter av två människo-liknande gestalter	2
9 okt. 1954, Carcassonne, Frankrike	2 mänskliga gestalter	2
9 okt. 1954, Pournoy-Ch., Frankrike bevittnat av G. Calda m.fl.	Ett slags man, 1.20 meter lång, hårigt huvud, stora ögon	1
9 okt. 1954, Lavoux, Frankrike	Egendomlig varelse i "dykardräkt" 1.50 meter lång	1
9 okt. 1954, Münster, Tyskland bevittnat av Willy Hog	4 varelser, 1.20 meter långa	4
9 okt. 1954, Briatexte, Frankrike bevittnat av J.P. Mitto	2 varelser, så stora som ett 12-års barn	2
10 okt. 1954, Montluson, Frankrike	En varelse antingen mycket hårig eller bärande hårig dräkt. Obegripligt språk.	1
11 okt. 1954, Taupignac, Frankrike bevittnat av tre personer	4 varelser	4
11 okt. 1954, Montbazin, Frankrike	1 varelse	1
12 okt. 1954, Montlucon, Frankrike bevittnat av Laugere	1 varelse	1
12 okt. 1954, For. Mamora	Man klädd i skinande overall	1
12 okt. 1954, Perpignan, Frankrike	1 person	1
12 okt. 1954, Orchamps, Frankrike bevittnat av M. Beuc	1 pilot	1
12 okt. 1954, Erbray, Frankrike bevittnat av ett 13-års barn	Små varelser höll på lågande klot	2
12 okt. 1954, Vielmur, Frankrike bevittnat av Stramare	3 varelser	3
13 okt. 1954, Bourrasole, Frankrike bevittnat av M. Olivier	"Dykardräkt" med metalliskt återsken	1
14 okt. 1954, Perpignan, Frankrike bevittnat av Figuéres	"Dykare" nära en maskin	1
14 okt. 1954, St. Ambroix, Frankrike	7 små spensliga varelser; mystiska frön	7
14 okt. 1954, Chemin Long, Frankrike	Män i asbestkläder	7
14 okt. 1954, Méral, Frankrike bevittnat av en bonde	Svart skepnad	1
14 okt. 1954, Bois d'Erchin, Frankrike, bevittnat av Starovski, 33 år	En varelse, 1 meter lång med stort huvud, bar en brun kallott. Ögonen utstående med mycket liten iris, kluvna. Långt hår föll från huvudet ner på skuldrorna. Näsan platt och läpparna tjocka och röda.	1
15 okt. 1954, Livry/Seine, Frankrike	En varelse täckt av kastanjebrunt hår.	1
15 okt. 1954, Nimes, Frankrike	Maskerade och hjälmförsedda silhuetter	1

16 okt. 1954, Ste. M. Herhl, Frankrike bevittnat av G. Lelay, 12 år	En man av medellängd, klädd i grått, höll en blixtran- de glob.	1
16 okt. 1954, Londinière, Frankrike bevittnat av dr. Robert	En individ, 1.20 meter lång	1
17 okt. 1954, Capri, Italien	4 "besökare"	4
18 okt. 1954, Fontenay-To., Frankrike bevittnat av ett par.	En individ, 1 meter lång, nerhukad, bär hjälm.	1
26 okt. 1954, La Madière, Frankrike bevittnat av A. Bousard	En "dykare", 1.20 meter lång	1
1 nov. 1954, Poggi, Italien bevittnat av Rossa Letti	2 små varelser i "dykar- dräkt"; mänskligt ansikte små tänder, obegripligt språk.	2
5 nov. 1954, Roche-Breuil, Frankrike bevittnat av Raymond R.	3 män, 1.50 meter lång, i mörkgrå overaller, bäran- de en låda (ray-box), surr från transformator	3
13 nov. 1954, Curitiba, Brasilien bevittnat av en järnvägsarbetare	3 små varelser i åtsittande overaller, undersökte slagg i en permanentad väg,	3
14 nov. 1954, Isola, Italien bevittnat av A. Lorenzini	2 små varelser i "dykardräkt"	2
25 aug. 1955, Greenhills, USA	En liten varelse 1.13 meter lång, stora lysande gula ögon, svart ansikte, lysan- de grön kropp, klor.	1
16 sept. 1955, Puy de Dome, Frankrike	2 varelser i en skiva	2
5 junu 1957, Uriman, Venezuela	2 "krigiska dvärgar"	2
5 okt. 1957, Cotes-Nord, Frankrike	2 dvärgar eller små varel- ser, sedda genom glugg i deras maskin	2
5 okt. 1957, Reims, Marne, Frankrike	Silhuett av en figur	1
9 okt. 1957, Schenectade, USA	Två mörka dvärgar	2
10 okt. 1957, Quebra-Coco, Brasilien	7 mänskliga varelser, i skinande kläder	7
5 nov. 1957, Kearney, Nebraska, USA bevittnat av R. Schmidt	4 män och 2 kvinnor, ta- lande en sorts tyska	6
6 nov. 1957, Everittstown, USA bevittnat av herr och fru Trasco	En individ, ungefär 2 eller 3 fot hög, med grön hatt handskar, framträdande näsa stora ögon, djup röst med uropeiskt tonfall.	1
7 nov. 1957, Meridian, USA bevittnat av Malvan Stevens	2 män och 1 kvinna 4½ fot långa, vänliga bärnstens- färgat hår.	3
8 nov. 1957, Waterloo, USA bevittnat av P. Rutledge	2 gestalter i en hytt i en maskin	2
23 nov. 1957, Espigao-Toca, Brasilien bevittnat av Sili och Ermani	6 män av medellängd i åt- sittande grå kläder	6
24 okt. 1960, i en orörd skog i provinsen Salta, Argentina	"jättestort monster"	1
	Summa	153

Om vi sysselsätter oss med en statistisk studie av frågan och om vi reducerar studien av förteckningar och dokument till enkla siffror finner vi att åtminstone 153 "marsinvånare" har blivit sedda på marken på vår planet; denna siffra kan brytas upp som följer: 16 före 1954-vågen, 97 under denna våg och 40 därefter.

Det är att särskilt lägga märke till att inte en enda gång har en varelse påminnande om människan beskrivits som bärande "dykardräkt" eller andningsapparat, och detta faktum slår oss som mycket anmärkningsvärt.

Det är inte många alltså som gjorts under natten, i synnerhet omkring 2.00. Detta tillsammans med en ökning vid soluppgången visar att få upplevelser görs mellan 19.00 - 1.00. Man kan på goda grunder anta, att ufo-aktiviteten är konstant under alla de tio nattimmarna mellan 19.00 - 5.00 och att vi går miste om ungefär 50 % iakttagelser av den typ som här diskuteras.

[illegible]

R Wilson, Esq.,
21 Harding Street
Hyde, Cheshire

November 26, 1963.

Tack för Ert brev av den 19 november beträffande ett icke identifierat
forts. å sid 247

INVÅNARE I CALIFORNIEN SER MYSTIKSA LJUSSKEN (UR RIVERSIDE, CALIF. 16/7-63)

.....

Alla i Larchwood som såg den var eniga om att vad de sett var något verkligt och mycket ovanligt. Vad såg de?

Detta är den konstanta frågan när folk rapporterar upptäckter av o-identifierade flygande föremål (UFO) eller, populärt uttryckt, flygande tefat.

Så var fallet i går morse när E C Buzzel, 4458 Larchwood, kom in på Press-Enterprise's kontor med en UFO-rapport.

Det började så här:

"I fredags kväll vid 14-tiden gick jag ut genom bakdörren och råkade titta upp mot himlen (över Rubidoux-området) och såg då åtskilliga lysande föremål som kretsade runt.

Det var lite molnigt, så jag begav mig till slutet av gatan, för att få en bättre synbild av dem. Larchwood är en öde plats med klar sikt över himlen från gatans slut mot Rubidoux.

De var ungefär 8 st. och de liknade runda skivor, de flög runt i ellipser och åstadkom intet som helst ljud. Deras färg påminde om månens." Inom några minuter hade Buzzel tillkallat sin fru och sex grannar. Några av dem iakttog ljusen c:a 1 timme.

Mrs. Buzzel sade, att hon först trodde ljusen var från strålkastare. "Men jag kunde inte se några ljusstrålar som förband ljuspunkterna med en strålkastare. Alla tycktes följa ett bestämt mönster ... de rörde sig i cirklar."

Mrs. Betty Star, 4473 Larchwood, en hemmafru, vars man Jim arbetade vid Bridgeport Brass i nordöstra delen av staden, sade också att hon trodde ljusan vara strålkastare först, men att de inte kunde ha varit detta. De gick i ständiga cirklar liksom månar med hög hastighet.

Hon ringde sin make, som då var på sitt arbete och han såg ut på himlen över Rubidoux från Bridgeport Brass. Han såg ingenting. Himlen var molnig och disig.

A F Collins, 4475 Larchwood, iakttog föremålen under 15 - 20 minuter. Hans uppgifter stämde överens med de övrigas. "Jag har aldrig sett ett flygande tefat förr", sade han, "och jag vet inte vad dessa ljus var för något."

Den kanske bästa beskrivningen kom från Arthur Washburn, 4443 Larchwood, en dövstumlärare vid City College. Han observerade ljusen under c:a 3 minuter.

"Så här tog de sig ut", sade han, "För sök att föreställa er sju eller åtta strålkastare lysande ner ovanifrån, dock utan att det finnes några strålar från dem. De föreföll att vara som slutet av strålar från strålkastare, utan strålarna, endast ljuspunkterna. De gick ständigt runt och fram och tillbaka i en elliptisk bana."

"De kan inte ha varit flygplan", sade han.

X/ UNDERSTANDING NR 10, 1963.

LÄKARE ANSER FÖDELSEDEFEKTERNAS ORSAK VARA RADIOAKTIVT REGN (UR NATIONAL
OBSERVER, 29 JULI 1963)

Toronto, Canada - 1961, det år då atomprovsprängningarna i atmosfären återupptogs, var antalet nyfödda med defekter i Canadas provins Alberta nästan fördubblat i jämförelse med 1959. Procentsiffran var 1/3 högre i de norra områdena än på de torra slätterna i söder.

Dr. L J le Vann, chefsläkare vid en skola för utvecklingsstörda barn, var säker på att mängden av radioaktivt regn var den enda miljöbetingade skillnaden mellan områdena. Hans hypotes: Radioaktiviteten i regnet vållade en våldsam ökning av födelsedefekter. Dr le Vanns rapport publicerades i senaste veckans nummer av Canadian Medical Associations Journal. Dess redaktör, Dr Donald C Graham, ansåg att idén förtjänade uppmärksamhet, men krävde att då tillägga undertiteln: "En översikt och hypotes", "och en hypotes är just vad det är," upprepade Dr. Graham.

Dr. le Vann fann, att antalet fysiskt deformerade nyfödda i Alberta hade ökat från 7,9 per 1.000 levande födda 1959 till 13,8 år 1961, med 30 % högre procenttal i norr än i söder. Om hans teori håller streck, skrev Dr le Vann, måste antalet barn födde med defekter, ha varit högre 1962, när atomproven var ännu intensivare, men några officiella siffror betr. födelsetalen har ännu inte inkommit.

x) Understanding nr 10, 1963.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

VAD ANDRA SÄGER

Finns det något liv på jorden? Frågan användes av magasinet "Missiles and Rockets" som kommentar till ett foto, taget från Tiros IV, en vädersatellit, lanserad av National Aeronautics and Space Administration.

Fotot, som Tiros överförde till jorden, visar hela Lake City-området i Nordamerika - men inte minsta tecken tyder på en högt utvecklad civilisation på denna planet.

Belägna inom det visade området är Chicago, Milwaukee, Detroit, Toronto, Buffalo, Cleveland och många andra storstäder, men inte ett spår av dem stod att upptäcka på fotografiet. Endast ett av de tusentals Tiros-fotona gav någon antydning om att vår planet är befolkad. På denna unika bild observerades ett antal vita korsande linjer. Dessa identifierades senare såsom snöklädda timmervägar genom en skog i Canada.

Till och med foton, tagna från flygplan på mycket lägre höjd, visar sig ibland sakna tecken på civilisation, detta på grund av dimmigt väder eller andra förhållanden. Utan högt överlägsna teleskop eller annan avancerad apparatur är det sannolikt att varelser på andra planeter skulle känna sig förvissade om, att Jorden är helt livlös. I avsaknad av apparater, som överträffar dem vi nu förfogar över, kunde de emellertid fastslå existensen av vår civilisation genom: 1. Detaljobservationer från bemannade rymdskepp, opererande nära jorden. 2. Att pejla våra radiovåglängder och inse att de vore intelligenta signaler eller budskap.

x) The UFO Investigator.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

DET BÖRJAR LEVA PÅ VENUS

|||||

Enligt sovjetiska vetenskapsmän är det möjligt att Venus är befolkad av mänskliga varelser som liknar oss. Denna upptäckt kan förändra de två storas rymdprogram.

Moskvaradion har tillkännagivit att Venus har en atmosfär som innehåller syre. Detta innebär att planeten kan hysa liv liknande det mänskliga. Moskvaradion förklarade att de sovjetiska vetenskapsmännen vid observation av Venus' atmosfär har analyserat planetens ljusspektrum och upptäckt att syre finns i atmosfären. Vetenskapsmännen har förklarat, att man kan anta, att de atmosfäriska förhållandena är mycket lika dem som råder runt jordklotet. Man tror, att upptäckten kan få viktiga återverkningar på USA:s och Rysslands kosmiska undersökningsprogram. Den kan leda till att de två rymdmakterna överger sina planer på kolonisation av himlakroppar som antas vara döda, såsom månen och Mars, och att de intensifierar sina ansträngningar att genomtränga de hemligheter som sådana planeter bär på, vilka nu antas vara bebodda.

x) Från Le Soir, Bryssel 1 och 2 september via Flying Saucer Review, Mars/April numret.

0-0-0-0-0-0

FÄRRE FÖRLÖJLIGANDEN

|||||

Frank Edwards, vars radioprogram "Strangest of All" dagligen sänds över cirka 200 stationer, rapporterade nyligen i ett brev, att han möter färre förlöjliganden av UFO-saken under sina fördrag i ämnet.

"Ingen flinar längre", sade han. "För mig framstår detta som den under en följd av år mest betydelsefulla utvecklingen inom detta område."

Edwards har också en söndagskvart över ett antal stationer, och hans synpunkter på UFO-problemet har blivit väl mottagna. Vid hans många offentliga föredrag, dras UFO-ämnet alltid upp av publiken. Hans erfarenhet överensstämmer med andra rapporter som når NICAP och som visar på ett vitt utbredd allvarligt intresse för att få veta mera om UFO-problemet.

x) UFO Investigator, november/december 1963.

0-0-0-0-0-0

Ett oväntat svar.....

forts. från sid 244

föremål på himlen den 13:e.

Tyvärr har så lång tid gått sedan den 13:e att det inte är möjligt att hänvisa till någon vakthavande personal som kunde ha sett ett dylikt föremål.

Dessutom tillåts i överensstämmelse med lufttrafikens kontrollsystem vissa ekon gå över skärmen, och det är möjligt att lufttrafikkontrollanten inte är medveten om ekos identitet.

Av vissa skäl är jag oförmögen att hjälpa Er så värst mycket med er fråga. Jag skulle vilja tillägga som en personlig anmärkning att jag själv tror att vi faktiskt har inkräktare i luften.

Högaktningsfullt

A Round

Ministry of Aviation Chief Officer

0-0-0-0-0-0

FÖRENINGSNYTT MM
 =====

Under denna rubrik införes meddelanden från landets sällskap och grupper liksom idéfrämjande annonsering - allt givetvis utan kostnad. Sänd uppgifterna i tid.

- - - - -

IFO-GRUPPER OCH SÄLLSKAP I SVERIGE JUST NU
 =====

- GKS - Gotlands Kosmologiska Studiegrupp, Visby. Kontaktman: Walter Karlsson, Nunnegränd 2, Visby 1. Tel. 11335.
- HIS - Halmstads Ifologiska Sällskap. Kontaktman: Johan Engström, Tel. 30851.
- IS - Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm 1. Kontaktmän: Ing. K E Nordquist, tel. 08/499632 mellan kl. 12 - 13 och Brage Jansson, tel. 08/750968.
- KIF - Krylbo Ifologiska Förening, Krylbo. Kontaktman: Bo Göran Carlsson, Åvestagatan 6, Krylbo.
- LIO - Linköpings Ifologiska Organisation, Gustav Adolfs-gatan 21, Linköping. Kontaktman: Sven Andersson, Mjärdevigatan 6, Jägarvallen, Linköping.
- MIS - Malmö Interplanetariska Sällskap. Fack 2012 Malmö 2. Kontaktman: Alve Holmqvist, Tel. 040/977403.
- US - Ufologiska Sällskapet, Uppsala. Kontaktman: K H Svensson, Hjalmar Brantingsgatan 7 B, Uppsala. Tel. 018/44410.

0-0-0-0-0-0

GALAX: Vi har fått aprilnumret av Galax, där det finns en utmärkt artikel om dödsstrålarna, rubrik "Dödsstrålarna spökar igen", samt en artikel med rubriken "Kontakt med flygande tefat eller kommunikeringsproblemet med yttre rymden", bägge artiklarna samt det övriga innehållet i Galax rekommenderas. Tidningens adress: M.I.S. Fack 2012, Malmö 2.

0-0-0-0-0-0

TID OCH RUM: Organ för Ifologiska Sällskapet, Stockholm. Ansvarig utgivare: Sven-Erik Asklund. I redaktionen: K E Nordquist och Ing-Marie Asklund. Vi gör nu ett sommaruppehåll och beräknar att utkomma med nr 13 av ToR i augusti månad. Prenumerationspriset är 2:-/nr som insättes på postgiro 55 85 83 under adress: Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm 1. Skriv ToR på talongen och vilka nr prenumerationen avser - i annat fall börjar vi med det sist utkomna numret.

0-0-0-0-0-0

Redaktionen vill åter påminna våra läsare om att brev med önskemål, klipp och artiklar sändes under adress: Asklund, Skyllbergsgatan 18, 7 tr, BANDHAGEN, tel. 08/86 26 06.

0-0-0-0-0-0

VETENSKAPEN OCH UFO

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

En av de vanligaste invändningarna som spektikerna anför mot talet om rymdskepp och varelser från andra planeter är, att ingen vetenskapsman av betydelse tror på de flygande tefatens existens.

Det kan därför vara av intresse att se vad exempelvis den amerikanske astronauten Gordon Cooper berättar i boken "Vi sju astronauter" (EFS-förlaget, Stockholm).

"Jag hade faktiskt tänkt på rymden och drömt om den ända sedan jag var en liten grabb. Jag brukade ivrigt läsa Buck Rogers i serietidningarna och undra om världen verkligen skulle bli tvungen att vänta ända till 2400-talet innan människorna äntligen gav sig ut i rymden - inte bara för spänningens skull, utan för att utforska och upptäcka nya ting och ta reda på hur det egentligen ser ut på de olika planeterna.

Och därtill har jag också alltid föreställt mig att det nog kan finnas en del intressanta livsformer ute i rymden, livsformer som vi så småningom kanske kan upptäcka och bekanta oss med. Jag tror inte på sagor, men nog förefaller det mig som om det skulle finnas alldeles för många fall av såtade men icke identifierade flygande föremål kring vår jord för att man med lugnt samvete skall kunna utesluta möjligheten av att det existerar livsformer också utanför vår planet. Jag vill absolut inte påstå att de fall vi känner till, nödvändigtvis måste bevisa något. Men det faktum att många erfarna piloter dock rapporterat underliga syner som inte kan förklaras bort så lätt, gjorde sitt till att ytterligare öka min nyfikenhet på rymden. Rena nyfikenheten var förvisso inte den viktigaste orsaken till att jag gärna ville bli astronaut men jag tror obetingat att varenda upptäckare och forskare måste ha ett visst mått av nyfikenhet i sin karaktär, något som driver honom att vilja upptäcka saker och ting som aldrig upptäckts tidigare. Det var i varje fall en av de många orsaker som fick mig att vilja bli astronaut."

Astronomen Clyde W Tombaugh, upptäckaren av planeten Pluto, är en annan vetenskapsman som tror på UFO:s existens, och inte endast tror, han har själv observerat många UFO:s. En av dessa iakttagelser gjorde han den 20 augusti 1949. Omkring kl. 22.45 var han och hans hustru och svärmodern upptagna med att spana upp mot himlen utanför hans hus i Las Cruces, New Mexiko, då de oväntat fick syn på sex eller åtta rektangulära grönaktiga ljus. De flög över himlen med stor hastighet och utan att det hördes något som helst ljud ifrån dem.

Professor Tombaugh, sade att något slags cigarrformat föremål avtecknade sig mot den mörka himlen. Enligt flera uttalanden skall han också ha antytt, att han trodde ljusen kom från två rader upplysta fönster.

"Under alla de tusentals timmar, då jag studerat himlavalvet", berättar astronomen i sitt uttalande, "har jag aldrig sett någonting så märkligt som detta....."

Detta är endast två exempel på att även erkända vetenskapsmän tror på förekomsten av UFO:s. Vi skulle kunna räkna upp många fler, men detta skulle ta alltför stort utrymme.

Docent B.A. Lindblads uttalande i Tycho-Brahe-Sällskapets årsbok "Cassiopeia" visar med all önskvärd tydlighet hur en del av våra svenska vetenskapsmän antingen saknar någon större kännedom om vad som verkligen har förekommit och fortfarande förekommer på detta område, eller också medvetet blundar för fakta i akt och mening att försöka rädda sin vetenskapliga prestige. Det återstår att se hur länge denna taktik håller.

-ing.

MIN UPPTÄCKT KOMMER ATT BEVISA ADAMSKIS PÅSTÅENDEN

Av Ing. Basil van der Berg, Sydafrika.

Jag tar här tillfället i akt, att delge så många läsare som möjligt i hela världen mina upptäckter under de senaste tio åren med början år 1953, då en av de mest omstridda böckerna över UFO-temat utkom. Jag menar boken "Flygande tefat har landat", av Desmond Leslie och George Adamski.

Många böcker har skrivits om UFO:s (flygande tefat) men genom mina egna upptäckter kan jag med stor uppriktighet säga, att George Adamskis är den allra viktigaste. Detta, emedan han med stort mod enträget och uppriktigt har försökt att förmedla världen den enkla, osminkade sanningen om fenomenen på vår himmel.

Jag är inte den som tar allt jag läser för givet, utan att först överväga "pro" och "kontra" och till och med då drar jag mig för att fälla ett omdöme. Därför fällde jag heller inget omdöme om Adamskis bok "Flygande tefat har landat" när jag första gången läste den, då jag varken hade bevis för att den var äkta eller ren fantasi.

Innan jag läste boken, hade mitt intresse för flygande tefat varit lika med noll. Jag hade aldrig hört eller läst om dem förut. Därför kunde jag inte ta parti för eller emot den. Vad som emellertid väckte mitt intresse, var den häpnadsväckande likheten mellan Adamskis foton av ett spaningsskepp och det sällsamma objekt, som under andra världskriget hade följt mitt bombplan under tre timmar. Denna episod rapporterade vi till underrättelsetjänsten på vår bas. När vi kom tillbaka erfor vi att iakttagelser av sådana fenomen redan förut ägt rum, men att det inte hade funnits någon förklaring på dem.

Då jag kom till den slutsatsen, att det kunde finnas ett samband mellan Adamskis historia och min observation under kriget, blev jag särskilt intresserad av det märkliga budskap, som venusianaren hade givit Adamski.

Jag ansåg, att om det fanns ett sådant samband och boken byggde på sanning, då borde budskapets symboler ge svaret.

Från denna stund arbetade jag flera månader på symbolerna och försökte på alla vis att komma på en användbar lösning. Slutligen lyckades det mig att finna den rätta "vägen" genom vilken symbolerna kunde tydas. Jag tog naturligtvis också i beaktande om inte denne Mr Adamski hade råkat ut för ett skämt eller om det verkligen var så, att väsen från en annan planet hade förmedlat verkliga symboler till honom.

Det sistnämnda gav mig impulsen, att forska efter sanningen, då jag var på det klara med att dessa symboler kunde utgöra en basis för några av vår jordiska vetenskaps kommande största framsteg eller också var det uteslutande tidsspillan. Jag skrev då till Adamski och bad om tydliga kopior av symbolerna, ty de som fanns i boken hade förlorat mycket av sin klarhet och skärpa på grund av trycket. Efter att ha fått dessa kopior gick jag in för att efter bästa förmåga försöka dechifrera tecknen - utan att då inse den väldiga uppgiften i fullt måtto, som låg framför mig. Under årens lopp lyckades jag utvinna fler och fler informationer ur dem - informationer, som ingen människa skulle kunna drömma om - ty de avslöjade den fantastiska sanningen i detalj om dessa objekt. De förklarar drivkraften som två starka magnetiska motorer och ger detaljerade planer av det inre och yttre av dessa objekt, såväl för de stora moderskeppen som för de mindre. såsom flygande tefat bekanta spaningsskeppen.

Då motorerna ännu inte uppfunnits på denna jord, men beskrivningen på
forts. å sid 251

FIENTLIGA RYMDRESENÄRER

Nyligen har några venusianska rymdskepp blivit angripna av fientligt sinnade rymdresenärer. Men genom att bruka "frånstöttningsstrålar", som är en del av utrustningen på deras ekpp, blev de fientliga skeppen avvisade utan att människoliv gick till spillo.

Kommentar: Även om det sades i "Ombord på rymdskepp" att det finns fientligt sinnade farkoster i rymden, är detta den första rapport om angrepp som vi har mottagit. Fastän det tills nyligen inte har varit möjligt att få upplysningar om vad som försigår i rymden och på de andra planeterna, kan vi nu möjligen få privilegiet att erhålla upplysningar då och då.

x) Ur en artikel av George Adamski i UFO-NYT, jan/feb.-numret 1964.

O-O-O-O-O-O

HAR NI SETT DENNE MAN?

Följande artikel är skriven av John R Atcherley, Dr. Sc., F.C.S., bror till luftmarskalken Sir D Atcherley, och QFSRB vill gärna få svar från envar som kan kasta ljus över gåtan om den saknade luftmarskalken. Dr. Atcherley är intresserad av UFO:n som fenomen, men också i egenskap av bror till en möjlig kontaktperson.

Såvida Ni har några upplysningar - hur obetydliga de än må vara - var snäll och skriv då till honom, c/o QFSRB, Box 111, North Quay, Brisbane, England.

Historien är som följer:

Den 8 juni 1951 lyfte Sir David Atcherley, chef för RAF i kanalzonen, Cypern, med kurs på Kairo. Han flög sitt eget jetplan av typen Gloster Meteor. Han kom aldrig fram till bestämmelseorten. Flyg från RAF såväl som från de israeliska och turkiska flygvapnen företog en omfattande undersökning. Sir Davids plan blev funnet oskadat i den egyptiska öknen mellan Alexandria och Kairo. Noggranna undersökningar av RAF-officerare visade, att planet var tip-top i ordning. Emellertid saknades marskalken. Man kunde i sanden se fotspår som kom från planet. Det fanns inga andra spår eller märken att se. Ingen har sedan dess sett till eller hört något av David. En del säger, att han blev upptagen i ett flygande tefat och hans natur var sådan att han sannolikt hade tagit chansen, om han hade fått den. Var är David?

x) UFO-Nyt, jan/febr.-numret 1964.

O-O-O-O-O-O

Min upptäckt kommer att bevisa forts. från sid 250
dem som finns i det symboliska budskapet. Då uppstår frågan: "Varifrån kommer budskapet?" Uppenbarligen inte från denna jord. Därför kan inte heller vetenskapsmännen förneka detta faktum, då de försöka att på alla möjliga sätt vilseleda allmänheten.

Då min upptäckt bevisar äktheten av George Adamskis skildring och även existensen av rymdskepp utanför vår jord, kommer jag att tillsammans med Mr. Adamski överlämna den till mänskligheten på denna jord.

Det är redan för sent för någon som helst inblandning från vissa håll, vare sig från regeringens sida eller någon annans. Denna inblandning har förutsetts sedan flera år och därför har allt som sammanhänger med detta genomförts ytterst hemligt för att förhindra varje försök att

SEN SIST

■■■■■■■■■■

Värmlands Folkblad skriver den 19 mars 1964: "Kilsdam drar en lans för ifologi i skolorna.

Ifologin (läran om interplanetariska farkoster) bör införas som ordinarie ämne i skolorna, anser Britta Johansson i Kil och har i en motion till socialdemokratiska distriktskongressen i Karlstad under veckohelgen hemställt att man skall uttala sig för en utredning i bl.a. denna fråga - En ny universell livsåskådning, som sammanfaller med den socialistiska ideologin finns inom räckhåll och bör ersätta den gamla borgerliga religionshistorien, hävdar hon vidare."

Samma datum, den 19 mars alltså, skriver Östersunds-Posten: "Lysande föremål över södra Jämtland.

Svenstavik (ÖP). Ett märkligt lysande föremål kunde på onsdagskvällen iakttas över södra Jämtland. Carl-Göran och Anna Ekerwald, Hoverberg kunde under finst fem minuter iakttä det starkt lysande föremålet som rörde sig från norr till söder.

Föremålet tycktes röra sig något långsammare än satelliterna, stannade ibland upp något ögonblick för att åter fortsätta i sydlig riktning. Under de minuter föremålet kunde iakttas ändrade det också kurs i höjddled genom att företa rätt markanta stigningar för att sedan åter sänka sig. När hr Ekerwald vid 20.40-tiden först fick syn på föremålet tycktes det stå helt stilla och togs därför för en stjärna men började sedan röra sig med varierande hastighet och till synes etappvis."

Den 6 april 1964 skriver Mora Tidning och Borlänge Tidning samma sak:

"Mystiskt föremål över Öje, Flygspaning var förgäves. Chaufför S. Jonas Jonsson i Öje hörde vid 6-tiden på söndagsmorgonen ett kraftigt vislande ljud över sin bostad i Öje. Utsikten var emellertid skymd av skog, varför han inte kunde upptäcka varifrån ljudet kom. Det verkade emellertid som om föremålet rört sig med stor hastighet.

Senare på dagen kom hr Jonsson i kontakt med fabriker Halvar Jonsson på Öjesjön. Denne berättade då att han vid samma tid på morgonen hört en kraftig duns i marken söderut från sin sommarstuga vid sjön. En stund efteråt såg han en rökpelare stiga upp någonstans inom triangeln Tyngö - Tyngöberget - Hättsjön.

Chaufför Jonsson blev ganska konfunderad över kamratens berättelse, som stämde med tid och rörelseriktning enligt hans egna iakttagelser, varför han omedelbart återvände till Öje och kontaktade polisen. Man ordnade för flygspaning men det enda plan som finns i Malung var under söndagen tillfälligt i Värmland. Vid 18-tiden kom planet åter till basen, då en rekognoseringsfärd företogs med polisman Björn Rosén som spanare och Algot Edvardsson vid spakarna. När planet i skymningen återvände efter nära en timmes letande, hade dock ingenting särskilt iakttagits.

Vad slags föremål det rör sig om är en gåta. Ett nedslag från en meteor skulle knappast ha åstadkommit rökutveckling och kvar står frågan om det kan ha rört sig om någon laddad luftprojektil och varifrån denna i så fall skulle ha kommit.

0-0-0-0-0-0

Artiklarna i denna tidning behöver inte nödvändigtvis spegla redaktionens åsikter. Som tidigare betonats är Tid och Rum en debattidning.

0-0-0-0-0-0

NATTLIG SKRÄCKSYN SÖDER OM ÄLVSBYN BEVISAR TEORIN OM VARELSER I RYMDEN?

Korsträsk (NSD) - Mitt i natten blev det ljusare än på dagen. Man hade kunnat leta efter en knappnål bland grästuvorna. Det var som om himlen öppnat sig.

Ernst Öhman, 72 år, Korsträsk, upplevde fenomenet ensam i storskogen. En syn som brände sig fast med svetslåga i hans medvetande. En meteor? Nej, säger nu två ryska vetenskapsmän: Det var en medveten signal från en fjärran planet.

Detta hände inte igår. Det hände för 56 år sedan. Men Ernst Öhman minns det som i går.

Den fantastiska natten till den 30 juni 1908! Det var den natten en naturkatastrof hemsökte ett område vid Tunguskafloden i norra Sibirien. Träden knäcktes som tändstickor mer än fem mil från en plats där en mystisk jätteexplosion ägde rum. På 15 mils håll spräcktes fönsterrutor i husen. Explosionen påverkade solnedgångarna i hela Europa på grund av en rökslöja i ytteratmosfären.

Man fann aldrig något meteorstoff på explosionsplatsen. Nu anser två ryska forskare att katastrofen orsakades av en optisk signal från intelligenta varëlsor på en planet i Vintergatan. (Se artikeln Optisk signal från ett annat stjärnsystem?)

Ernst Öhman är kanske den ende i landet som kan berätta om vad som hände över norra Sverige. Den förre kolaren lever nu som pigg pensionär med hustrun Tyra i en prydlig småvilla i byn Korsträsk söder om Älvsbyn.

Bredvid huset rullar tågen på stambanan förbi. Ibland dånar flygplan över taken. Finrummet har TV. Allt detta var okända begrepp när Ernst växte upp i ett ensligt beläget kronotorp nära Långträsk längre söderut.

Himlafenomenen fattades som domedagstecken. Ernst var 16 år när det hände. Han befann sig vid en kolmila i skogen. Föräldrarna och hans åtta syskon sov i stugan. Sommarmatten var ljus - men den skulle bli ljusare. Så här berättar Ernst Öhman för NSD:

Mitt i natten började ett starkt sken vid horisonten i norr, sedan var det som om himlen öppnat sig. Det blev ljusare än på dagen. Hela himlen flammade av eld som närmade sig och passerade ovanför mitt huvud. Stora gnistor sprakade. Det var skakande och samtidigt majestätiskt. Det gick inte heller särskilt snabbt, varade ungefär 15 minuter. Under tiden var det så ljust att man hade kunnat leta efter en knappnål bland grästuvorna.

Fenomenet följdes av ett starkt brusande ljud. Visst var jag rädd. Jag sprang hem och berättade för min bror Jonas vad jag sett.

I familjen förberedde man sig för det värsta. Den nattliga synen togs som ett tecken på jordens snara undergång. Nyhetsförmedlingen gick sakta på den tiden men så småningom letade sig en tidning fram till kronotorpet.

I den kunde 16-åringen och hans anhöriga läsa att en jättemeteor slagit ned i norra Sibirien och skapat stor förödelse. Det hände samma natt som Ernst var ute i skogen.

"Det kan mycket väl ha varit en sorts signal", säger Öhman. "Det jag såg var inte ett eldklot utan hela himlen som rann och rörde sig över

mig. Flera år senare såg jag en komet, men det var ingenting mot detta.

OPTISK SIGNAL FRÅN ETT ANNAT STJÄRNSYSTEM.

Luleå (NSD). Det var i fredags som ryska nyhetsbyrån Tass meddelade, att två av Sovjets vetenskapsmän är övertygade om att Sibirien-katastrofen 1908 orsakades av en optisk signal från världsrymden. Meddelandet lästes bl.a. i senare TV-aktuellt.

De ryska forskarna heter Valentina Tjuravleva och Genrich Altov. Så här berättar nyhetstelegrammet från Moskva (AP och UPI) om den fantastiska teorin:

Signalen nådde jorden den 30 juni 1908 och bildade då den enorma krater som existerar i det öde skogsområdet vid Tungunskaflo den i Sibirien. Denna väldiga explosion har föranlett många teorier och spekulationer av vilka ett meteornedslag har varit det vanligast förekommande.

Enligt de två forskarna är det "matematiskt bevisat" att stjärnbilden Svanens sextioförsta stjärna är bebodd av intelligenta varelser. Dessa har sedan länge sänt optiska signaler mot solen. Det himlafenomen som uppstod i samband med vulkanutbrottet på stillahavsön Krakatoa 1883 uppfattades från sextioförsta stjärnan som ett kontaktförsök, varför de "svarade".

Inget meteorstoff.

Den kraftiga svarssignalen åstadkom den sibiriska kratern. Teorin om meteornedslag kan emellertid slopas, framhåller de ryska vetenskapsmännen.

Något meteorstoff påträffades aldrig i kratern.

Tiden mellan Krakatoa-katastrofen och svaret från Svanen är elva år och åtta månader, alltså den tid som ljuset behöver för att tillryggelägga sträckan mellan de två planeterna.

Krakatoa ligger i Sundasundet mellan Java och Sumatra. Vulkaneruptionen var en av de våldsammaste i världshistorien.

Fjärran civilisation?

Den utlöste en tidvattenvåg som dränkte 35.000 människor. Utbrottet hördes på mer än 400 mils avstånd från ön.

Tass påpekar att de båda forskarnas argument liksom andra som framförts i sammanhanget "tillåter oss misstänka att en signalcivilisation existerar i det angivna stjärnsystemet. Tiden är nu mogen för att organisera en permanent, internationell institution för bevakning av optisk signalering från rymden."

ETT APRILSKÄMT, SÄGER SVENSKA ASTRONOMER.

Luleå (NSD). Det fenomen som Ernst Öhman för 56 år sedan upplevde som en enorm brännstråle över himlen var enligt de ryska forskarna en optisk signal från en planet i Svanens stjärnbild. Denna tolkning tas nu med en stor nypa salt av svenska astronomer.

Man tror mer på ett för tidigt utsläppt aprilskämt än på signaler från varelser i rymden.

Stjärnorna i Svanen ingår i Vintergatans miljoner stjärnor. Avståndet till den 61:a stjärnan beräknas till cirka tio ljusår, alltså med jordiska mått mätt 1.000.000.000.000.000 kilometer.

"De ryska uppgifterna är alltför fantastiska för att tas på allvar",

säger amanuens Lars Cullberg, Stockholms Observatorium. "Mest egendomlig är uppgiften om att signalen skulle varit en svarssignal på vulkanutbrottet på Krakatoa 25 år tidigare. Visserligen var detta vulkanutbrott ett av de största i världshistorien, men det ljus det utvecklade i rymden kan knappast ha nått fram till Svanen.

Omöjlig energi.

Den stråle som de mystiska varelserna på den fjärran planeten sänt mot jorden hade krävt en energi som vi här på jorden inte är mäktiga att framställa. En strålsignal av det antydda slaget stämmer inte ens med fysikaliska lagar."

Cullberg ställer sig också tvivlande till uppgiften om att sovjetforskarna "matematiskt bevisat" att den 61:a stjärnan i Svanen är bebodd av intelligenta varelser.

Inte småpotatis.

Vid tidigare ryska försök att klarlägga katastrofen i Sibirien har man stannat vid teorin om en meteorit. Sovjetska vetenskapsakademiens meteoritkommitté gjorde en grundlig undersökning av området 1960. I sin rapport ansåg ordföranden Vassilij Fesenkov att jorden "frontalkrockat" med ett komethuvud.

Fesenkov uppskattade komethuvudet till flera kilometer. Att det inte var småpotatis i rymden den natt Ernst Öhman var ute stöds av Fesenkovs teori. Vikten på komethuvudet uppskattade han till en miljon ton!

Men inte en smula av kometen återfanns på kollisionsplatsen.

Rymdskepp.

Kometkrock eller signal från rymden? En tredje teori som lanserades för ett par år sedan hävdade att ett atomdrivet jätteskepp från rymden landade vid Tungunskaflogen. De knäckta trädens ställning runt det förstörda området ansågs tyda på att en atomexplosion ägt rum.

1908 var den nukleära forskningen ännu inte uppfunnen på jorden. Explosionen skulle alltså ha orsakats av varelser från annan planet.

Allt detta har vi hämtat från Norrländska Socialdemokraten av den 25 mars 1964.

0-0-0-0-0-0

Min upptäckt kommer att bevisa.....

forts. från sid 251

undanhålla mänskligheten detta verk. När Världen erhåller detta bevis som nu är nära förestående, då är George Adamski en gång för alla rättfärdigad.

x) UFO-Nachrichten Febr. 1963.

Översättning:
Hilding Näslund.

0-0-0-0-0-0

EN VATTENPELARE, 800 METER HÖG, RAPPORTERAD

.....

Pensacola, Fl. - En ungefär 800 meter hög vattenpelare piskades upp ur mexikanska golfen och gav sig iväg 3 km genom en lagun. Den rev upp fiskares tält och båtar, men inga större skador rapporterades.

x) Alhambra, Calif., Post-Advocate, 25 juli 1963.

0-0-0-0-0-0

DYKNINGAR EFTER EN STÖRTAD UFO

Av Coral Lorenzen

I nästan 18 års tid har UFO-forskare sett fram emot den dag då en UFO eller flygande tefat störtar eller landar på ett icke-militärt område, så att civila fick en möjlighet att granska det. Det verkar som om detta hänt. Det stora problemet är nu hur man skall kunna bärga det - det störtade nämligen i floden Rio Peropava, nära Iguape i Brasilien.

Den 12 december 1963 träffade min man och jag dr. Olavo Fontes APRO:s brasilianske representant samt hans fru och två av deras barn på Tuesons flygplats. Efter de gängse hälsningsfraserna sade doktorn till mig: "Hur skulle du gilla att se och känna på ett flygande tefat?"

Ehuru dr. Fontes har ett fint sinne för humor så har jag under de sju år vi varit bekanta, aldrig hört honom skämta om UFO:s. För honom, liksom för mig, är detta ämne ett allvarligt sådant att forska i. Trots detta sade jag: "Nu driver du allt med mig, Olavo."

Han svarade: "Om du kommer till Brasilien, så kanske du får en chans att ta en närmare titt på ett flygande tefat", och därvid tog han fram en bunt tidningsurklipp ur sin ficka och överlämnade dem till mig.

De var ur brasilianska tidningar och därför på portugisiska, Rubriker och underrubriker kunde jag tyda till: Flygande skiva försvinner i Peropavas vatten i Sao Paulo, Mysteriet ännu olöst, Minsökare används i letandet efter flygande skiva, Gyttja försvårar letandet efter flygande skiva etc. Dessa nyheter stod att läsa i följande tidningar: Diario da Noite, Sao Paulo, A Nacao, Sao Paulo, Diarie Parana, Curitiba och Noticias Populares, Sao Paulo.

Detaljerna, som gavs i nyhetsartiklarna, talade sitt tydliga språk och tidningarna tycktes behandla ämnet som något mycket allvarlig. Dock var och är jag fortfarande nyfiken på varför dessa informationer inte sändes utanför Brasilien.

Den 31 oktober 1963 kl. 14.30 hörde flera människor på Peropava-flodens banker i provinsen Sao Paulo, ett kraftigt sus. Då de tittade upp såg de till sin häpnad ett glänsande skivformigt föremål. Det närmade sig på mycket låg höjd, strax ovanför fru Elidia Alves de Souza's hus. Vid sidan om detta hus nära floden står en palm. Då föremålet passerade den, snuddade det kraftigt mot trädet nära dess topp. Sedan verkade det som om skivan förlorat kontrollen över sina rörelser. Plötsligt störtade den i floden nära stranden mittemot de Souza's hus.

Ögonvittnen sade senare, att när föremålet kom i kontakt med vattnet så var det som om ett glödhett järn fallit i kallt vatten, Vattnet började bubbla och sögs uppåt just på detta ställe. Sedan blev vattnet ytterst grumligt och fortsatte att "koka". Peropavafloden är på detta ställe c:a 3,5 m djup och med ett c:a 4,5 m tjockt lager av lera och gyttja på botten.

Vittnet som stod närmast föremålet var nioåriga Rute de Souza, dotter till Elidia. Föremålet flög rakt över hennes huvud. Hon tittade upp, när hon först hörde det kraftiga suset och fick då bevittna den flygande skivans kollision med palmen, med dess störtning i floden som följde. Ekrämd började hon springa mot hemmet till sin mamma, som också hört suset och var på väg ut.

Samtidigt hörde Rutes onkel, Raul Alves de Souza, som arbetade c:a 90 m därifrån suset och skyndade sig springande mot huset. Han och

Tidningen Diario de Noite, daterad 7 nov., hade ett utförligt referat om hela händelsen och ett gäng dykares ansträngningar att hitta föremålet. Dykarna leddes av dykarlärare Caetano Germano Iovanne och hans kompanjoner, Peter Runger och Manoel Batista Andrade. Efter fyra timmars fruktlöst arbete, sade de, att de hindrades av det tjocka gyttjelagret på flodens botten.

Två andra vittnen, Antonio de Sousa och Justine Nunes Veiga, 26 och 40 år, sade inför tidningsmännen, att föremålet verkade så ovanligt och främmande att de är benägna tro att det var "från en annan värld".

0-0-0-0-0-0

Washington (AP) - Amerikanska flygvapnet meddelade nyligen att man undersökt över 8.000 flygande föremål under sexton år och att "man ännu inte upptäckt något som tyder på att de utgör ett hot mot USA:s säkerhet."

Rapporten sade även att undersökningarna av sådana föremål ännu inte visat att s.k. flygande tefat är "främmande interplanetariska rymdfarkoster under någon slags intelligent kontroll".

Under de senaste sexton åren har 8,7 procent av de 8.128 rapporterade föremålen blivit indentifierade. Så sent som för en vecka sedan såg fem olika personer ett flygande föremål i New Mexico och en av amerikanska flygvapnets experter har begett sig dit för att utreda saken.

En polis som besökte området berättade: "Det har utan tvekan varit något där. Marken var fortfarande het 20 timmar efter det man sett något där." Han fann även avtryck på marken som tydde på något slags landning.

Amerikanska flygvapnet anser inte att det är något farligt med dessa oförklarliga saker. Man säger endast att dessa föremåle inte kan sättas i samband med några kända saker eller fenomen.

0-0-0-0-0-0